

Και περίεξ τοῦ πυρός
φρονητιᾶς χορός
Σωτήρων βρυκολάκων.

Κι' ἄκουσα νὰ λέη τέτοια κάποιος Ἀμαζόνος στόμα:
πῆρα μίος Θεᾶς τὸ δόρυ, πῆρα τοῦρανοῦ τὸ χρώμα,
νὰ τὸ κάνω σύμβολό μου σὲ στεριαιεὶς καὶ σὲ γιालούς,
ὁμως τὸ δ' ἀπὸ ψηλὰ
· νὰ κυλῆται χαμηλά
μέσα σὲ παθῶν πηλοῦς.

**Φασουλῆς καὶ Περικλέτος,
ὁ καθένας νέτος σκέτος.**

Π. — Σ' αὐτὸ τὸ πατατράνα
γιατὶ κοιμάσαι, βλάκα;
γιατὶ καὶ σὺ δὲν θρῆς
στὰς ὄρας τὰς παιδράς;

Μέσα σὲ θράσι περισοῆ
πῶς μέρος ἐναργὸν καὶ σὺ
δὲν παίζεις ἐλρῆνας;

Φ. — Ἄν εἶσαι φίλος προσιλῆς
δὲν θέλω πιά νὰ μοῦ μιλήσῃς
γιὰ κλέη περασμένα.

Στὴν γῆν τῶν ἀγαλαίων
ἐγὼ δὲν ἔχω πλεόν
γιὰ χάσιμο μγαλά.

Ἐγὼ περνῶ καλά
κάτω σ' τὸν Φαληρέα
μαζὶ μὲ τὴν παρῆα.

Τώρα, βρὲ Ταρταρίνε,
εἶα γὰρ μὲ δὲν εἶναι
παρὰ μονάχα μῦθοι.

Καὶ φόρην μύθην πλήθη
γνώστου καὶ ἀγνώστου κόσμου
διαβαίνουν ἀπὸ μπρὸς μου.

Τὶ πλοῦτος καὶ εὐτυχία!...
περνοῦνε, φαμφαρόνε,
ἐφοπισταὶ μεγάλοι.

Καὶ σ' ἄξονοχαῖα
πηγαίνουνα καὶ τρῶνα,
καὶ τοὺς κυτᾶζου ἄλλοι.

Βλέπω μεγαλοπλοῦτους ἐφοπιστάς ἐκαί,
ποῦ τρῶν χωρὶς νὰ ρίχνουν εἰς ἄλλους τὰ ψιχία των,
καὶ μ' ἔδοντο γλυφίδες καμπόσοι νησιτικοί
κάνουν πῶς καθαρίζουν τὴν ἔδοντοστοχία των.

Βλέπεις καμπόσους νᾶχουν ἀρμάδ' ἀπὸ βάρδια
μ' ἄλλους μαζὶ καὶ χόρια,
καὶ ἄλλοι δὲν ἔχουν σκεθνα
καὶ μὴ παλημοσινα.

Ἐξ ἄλων τούτων καὶ ἄλλων
μέσα σ' αὐτοὺς τὸν σάλον
σκέψου καλά καὶ κρῖνε.

Στὴν γῆν τῶν φωραλέων
ισορροπία πλεόν
κοινωνικὴ δὲν εἶναι.

Τὴν πρὶν ἰσορροπίαν τὴν τῶσον ζηλευτὴν
ὁ πόλεμος μὲ τᾶλλα,
μωρὴ ἔσροκαυκάλα,
ἐχάλασε καὶ αὐτὴν.

Πλουτίζει καὶ ὁ λοστρόμος
μέσα σ' αὐτὴν τὴν πάλην
τοῦ κόσμου τὴν μακράν.

Καὶ σὺ σὰν ἀποτρονόμες
τὴν Ἀρκτον τὴν μεγάλην
βλέπεις καὶ τὴν μικράν.

Βλέπεις σ' αὐτόν, βουβάκι,
στόμφοι ἀνδρὸς ἐγκρίτου;
δὲν εἶχε πρὶν νὰ βάλῃ
μπάλωμα σ' τὸ βρακὶ του.

Κότταξε κάποιον... Τώρα φουσκώνει προπετιῶς
μπροστά μας, βρὲ κασιθῆ...
ὀλίγου δαῖν νὰ πάθῃ φθειρίσιν καὶ αὐτὸς
ἐπὶ τὸν Φερκεῖδη.

Δὲν βλέπεις σὺ σὰν βλάκας καὶ κουφιοκαφαλάκης
καὶ τούτων, μακομοίρη...
εἰς τὰ τὰμπλ-ντ' ἔτ' ἐκαίνα τὸν ἔδωλα πολλάκις,
ποῦ τρῶνε ψωμοτόρι.

Δὲν ἔχει πιά μ' ἄερα
γαμάτη τὴν γαστέρα
σὰν τούτῃ τὴν δική σου.

Καὶ σὺ κυτᾶς τοὺς τοίχους
καὶ μοῦ μιλεῖς μὲ σίχους
καὶ κάνεις τὴν κακὴ σου.

Καὶ λίαν τιτανὸν,
θρέμμα τῶν Ἀθηναίων,
μὲ τοῦ καιροῦ τὸ δῆμα κάθε τῆς φέρας γένος
νὰ γίνῃ Σίγρη βαρδόνος.

Μὴ καὶ πολλοὶ φοροῦνε Σωτήρων προσοπισταὶ
καὶ τρῶχουν φρονησιμένοι,

